

efterjet, naar der var Trang til et saadant Eftersyn og til ny Lovgivningsbestemmelser. Revisionsbestemmelsen var dog, alligevel en mildere Form, men nu kommer man her frem med den Form, at Lovens Virkninger ophøre til en bestemt Tid, her den 31te Marts 1893. Jeg finder ikke, at der er tilstrækkelig Grund dertil. Jeg kunde endog aldeles ikke indse Muligheden af, at man, naar man en Gang er kommet ind paa det nye System, saa vil vende tilbage til det gamle. Jeg havde ventet, at man skulde blive ved det nye System, og naar det viste sig, at der kunde være enkelte Vædringer, det kunde være heldigt at indføre, saa vilde det nok komme frem af sig selv; man vilde ogsaa her i Thinget saa nok vide at tage Sagen under Overveelse og vedtage de Vædringer, der maatte findes ønskelige. Men at gaa endnu videre end det gamle System, havde jeg dog ikke tænkt mig Muligheden af. Med Hensyn til Vædringsforslaget til § 3 finder jeg det høist beyn-derligt, at man udstyder en Bestemmelse af Loven, som kun er, hvad der staar i Grundlovens § 77. Man kan dog ikke ændre Grundlovens § 77 derved, saa i og for sig kan man dog ikke slyde den ud af nogen- som helst anden Grund end den, at man anser den for overflødig, thi Grundlovens Bestem- melse vedblive dog at gjælde. Men der er dog noget Underligt i at udstyde en Grund- lovsbestemmelse, naar den en Gang staar i Loven, det er virkelig Noget, jeg ikke holder meget af. Den Vædring, jeg sidst skal om- tale, anser jeg dog for at være den uheldig- ste, det er nemlig Nr. 3, hvor man gjør Lovens Virkning afhængig af Kommunalbestyrelsens Anbefaling. Det er et Princip, jeg paa ingen Maade vil gaa ind paa i vor Love. Jeg mener, at man bør ikke gjøre en Lov afhængig af, at Kommunalbestyrelsen i Kjøbenhavn eller en hvilken som helst anden Kommunalbestyrelse skal give den sin Til- slutning. Det er et Princip, jeg anser for forkasteligt. Noget Andet er, at man finder, at naar en Sag er af lokal Natur, man da bør forbeholde den lokale Myndighed, at den kan komme til at udtale sig om den, saale- des som det ogsaa staar i Lovforslaget, som det er kommet fra det andet Thing. Men at den lokale Myndighed absolut skal give sin Tilslutning, finder jeg et Princip, som jeg maa anse for saa uheldigt, at jeg abso- lut vil opfordre til at stemme derimod. Jeg har ingen Tvivl om, at Kjøbenhavns Kom- munalbestyrelse jo nok vil optræde paa en saadan Maade, at Ministeren meget godt kunde indlade sig paa at modtage, hvad den siger, og jeg siger: ikke dette af nogen som helst

Mistillid til Kjøbenhavns Kommunalbesty- relse som saadan eller til nogen som helst Kommunalbestyrelse her i Landet, men det er efter min Mening ligesom en Princip- feil, naar en saadan Bestemmelse indføres, og det er det saa meget mere, som der her er Tale om et Omraade, hvor man, som ganske rigtig bemærket af den sidste ærede Taler, paa ingen mulig Maade kan betragte Kommunalbestyrelsen som egentlig Repræsen- tation for Menighederne. Selv om det imidlertid var et fuldstændig verdsligt An- liggende, hvor man altsaa meget snarere kunde gaa ind derpaa, maatte jeg dog for mit Vedkommende nedlægge en Indsigelse imod, at man indfører dette Princip i vor Lovgivning. Nei, lad os blive staaende ved Lovforslaget, saaledes som det er kommet fra Landstinget, saaledes nemlig, at Ministe- ren skal indhente en Betænkning fra Kom- munalbestyrelsen, og altsaa høre Kommunal- bestyrelsen, høre den lokale Myndighed. At gaa videre, gaa dertil, at Ministeren og- saa skulde rette sig efter den kommunale Myndighed, saa at den kommunale Myndig- hed paa en Maade kunde sætte en Streg over, hvad vi her i Forening med Ministe- ren har bestemt, anser jeg for uheldigt og maa absolut stemme derimod.

Ordføreren (H. Holm): Det er meget uheldigt, at det ærede Medlem, der nu satte sig, ikke har været til Stede den Gang, jeg først talte; thi saa havde han kunnet spare sig en hel Del af sine Udtalel- ser, og jeg kunde have sparet det høie Thing for, at jeg maa svare derpaa. Det ærede Medlem har nemlig til Dels misforstaaet disse Vædringer, og, saa vidt jeg skjønner, maa det ærede Medlem ogsaa til Dels have misforstaaet hele Loven. Det ærede Medlem sandt, at det ikke kunde gaa an at sætte en saadan Tidfrist. Det forekommer mig dog, at der er Meget, der taler derfor. Jeg nævnte en Del deraf før, og det ærede Med- lem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (E. J. Larsen) nævnte andre Omstændigheder, der kunne tale derfor. Jeg skal gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at om 5 Aar kunne vi vide en hel Del mere om disse Forhold, end vi i Dieblirket vide. Hvorledes det er gaaet til med Ligningen hidtil, vide vi nem- lig forholdsvis kun Lidt om. Hvilke Sum- mer, der ere indkomne, hvilken Anvendelse, der er gjort af dem o. s. v., ligger meget daarligt oplyst for os efter den Maade, hvorpaa denne Sag hidtil er taget i Kommu- nen. Nu derimod kunne vi faae klar Besked derom, og blandt Andet vil det Spørgsmaal komme op, som jeg berørte forrige Gang,